

BALOG ZSUZSA VERSEI

AZ ANGYAL

Létezésem függőlétráján
megjelent
az angyal.
– Üdvöz légy! –
mondta
s én
üdvöz
lettem.

FIÚBŐRBEN

Nézett rám a lyuk.
– Hol voltál templom? – kérdezte.
– Téli álmomat aludtam – válaszoltam
nyújtózva – de most már felébredtem.

KASZÁRNYA

Azt játsszák, hogy kegyetlenek,
azt játsszák, hogy lőnek,
azt játsszák, hogy nem játszanak,

szegények!

HONNAN HOZTA?

Honnan hozta a szél a havat?
Hóéletem,
Szélszavam,
Honnan hozta a szél a havat?

SÁNDOR

Tótszoknyás nagyasszonyok,
tarkabarka a nevük –
vejük vegye feleségül
öreganyjuk lánya-lányát
s legyen egy
Sándor!

A MUNKANÉLKÜLI MÁRIA ÉNEKE

Kis Jézuska anyukája
én vagyok,
én vagyok,
szeplőtelen, amint kéne,
nem vagyok,
nem vagyok.
Míg ennem van mit,
megvagyok,
megvagyok,
ha azt se lesz már, hát
meghalok,
meghalok.

JEGYZET

1962. február 14-én születtem a dél-bánsági Ürményházán. Az elemi iskolát, az utolsó generáció tagjaként, amely a felsős tagozatokat is a faluban járhatta, szülőfalumban végeztem el. A középiskola első két osztályát, az akkor érvénybe

lépő iskolarendszer által bevezetett kilencedik s tizedik osztályt Versecen, a másik kettőt, fordítói szakon, Óbecsén jártam. Itt is érettségiztem német nyelvből.

Az egyetemre Belgrádba iratkoztam spanyol nyelv és irodalom szakra.

1983 végén volt férjem munkahelye miatt Szlovéniába költöztem. Kisfiamat is itt szültem meg. Azóta, majd a határhúzások óta immár mint szlovén honpolgárok és „vízmos” hazaiak próbálkozunk itt nem gyökeret eresztetni, csak megkapaszkodni.

Karcolatokat, verseket, a középiskolás próbálkozásokat nem ide értve, kilenc–tíz éve írok, amelyek írógép és nyomdafesték alá körülbelül két éve kezdtek kerülni. Ez idáig a muravidéki magyar kiadványokban, a *Muratájban*, a *Népújságban* és a *Naplóban*, a gyermekversek pedig a *Kelepelőben* jelentek meg lánykori nevemen.

Škofja Loka

BALOG Zsuzsa